

УКРАЇНА

(19) UA

(11) 60424

(13) A

(51) 7 A61K35/78

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ
І НАУКИ УКРАЇНИДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІОПИС
ДО ДЕКЛАРАЦІЙНОГО ПАТЕНТУ
НА ВИНАХІДвидається під
відповідальність
власника
патенту

(54) СПОСІБ ЛІКУВАННЯ ЗАПАЛЬНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ ПІХВИ

1

2

(21) 2002032335

(22) 25 03 2002

(24) 15 10 2003

(46) 15 10 2003, Бюл. № 10, 2003 р.

(72) Бородіна Ганна Валентинівна, Проценко Тетяна Віталівна, Ніколенко Юрій Іванович

(73) ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ

УНІВЕРСИТЕТ ІМ. М. ГОРЬКОГО

(57) Спосіб лікування запальних захворювань піхви шляхом застосування фітонцидів рослин, який відрізняється тим, що в піхву вводять суміш ефірних олій чайного дерева й евкаліпта в рівних частинах у вигляді супозиторіїв

Винахід відноситься до області медицини, зокрема дерматовенерології, гінекології.

Відомі способи лікування запальних захворювань піхви [1-3]. З лікувальною метою використовуються антибіотики, препарати нітроїмідазола. Незважаючи на відносно високу ефективність антибіотиків, при їхньому призначенні досить часто спостерігаються побічні ефекти: гастроінтестинальні розлади, присмак металу в роті, висипка, нітроїмідазол не рекомендується призначати вагітним. І що дуже важно, тривале вживання хіміопрепаратів, як правило, відображається на нормальній функції імунної системи, пригнічуючи як неспецифічні фактори імунного захисту, так і специфічну імунну відповідь. Традиційні засоби в ряді випадків виявляються недостатньо ефективними, приносять лише короточасне полегшення хворому, не запобігають рецидивам.

Найбільш близьким по технічній сутності є спосіб лікування захворювань піхви запальної етіології з використанням суміші рослин (трави низки, кореня солодцю, листів шавлії й евкаліпта, квіток календули і ромашки) [4]. Однак і ця лікарська суміш не у всіх випадках досить ефективна, спосіб готування її досить трудомісткий, низька доступність рослинної сировини. Даний спосіб лікування узятий як прототип.

В основу винаходу поставлена задача створення способу лікування запальних захворювань піхви, що забезпечує підвищення ефективності і скорочення термінів лікування за рахунок відновлення піхвової мікроекосистеми.

Поставлена задача вирішується тим, що при лікуванні запальних захворювань піхви шляхом застосування фітонцидів рослин, відповідно до винаходу, у піхву вводять суміш ефірних олій чай-

ного дерева й евкаліпта в рівних частинах у вигляді супозиторіїв.

Спосіб здійснюється таким чином. Готують суміш ефірних олій чайного дерева й евкаліпта в рівних частинах, якою заповнюють супозиторії. Готові лікарські супозиторії вводять у піхву щодня до зникнення клінічних ознак.

Ефірна олія чайного дерева володіє бактерицидною, протигрибковою, імунностимулюючою, протисвербіжною, ранозаживляючою дією. Ефірна олія евкаліпта робить антисептичну, протизапальну, регенеруючу дію.

У зв'язку з тим, що в ефірній олії створюється більш висока концентрація активної речовини, ніж у рослині, з якої її одержують, терапевтичний вплив ефірних олій виявляється сильніше, ніж вплив рослин у чистому вигляді чи екстрактів з них.

Ефективність заявляючого способу лікування запальних захворювань піхви підтверджується наступними прикладами.

Приклад 1. Давидова О.Ю., 31 рік. Діагноз: неспецифічний вульвовагініт. Давнина захворювання 6 років. Запальними захворюваннями матки і придатків не хворіла. Раніше хворіла неодноразово. Проводилося лікування з використанням антибактеріальних препаратів. Лікування було мало ефективним. Скарги на свербіж, печію, сильні виділення з піхви. При огляді: слизисто-гнійний характер виділень, амінотест негативний, pH > 4,5, набряк і гіперемія слизистої піхви. При мікроскопічному дослідженні: лейкоцитоз, глибока десквамація епітеліальних кліток, виражений фагоцитоз. При посіві вагінального відокремлюваного відзначалося різке зниження нормальної лактобацилярної флори, переважали грампозитивні коки і ентеробакте-

(13) A

(11) 60424

(19) UA

ри. Після проведеного лікування запропованою сумішшю ефірних олій у вигляді супозиторіїв протягом десяти днів при повторному дослідженні мікробної флори піхви кількість цих патогенних мікроорганізмів зменшилася, показник місцевого імунітету (SIg) помітно підвищився.

Приклад 2. Шутова Л.А., 20 років. Діагноз: бактеріальний вагіноз. Зanedужала вперше. Скарги на гомогенні піхвові виділення з неприємним запахом. При огляді позитивний амінотест. Мікроскопія мазка наявність ключових кліток, відсутність лейкоцитарної реакції, незавершений лейкоцитоз. При дослідженні мікробної флори піхви ріст лактобацилл був відсутній, переважали гарднерели й облигатно-анаеробні види бактерій. Після застосування даного способу лікування в комплексній терапії захворювання характер виділень і склад вагінальної мікрофлори нормалізувалися, покращилися показники місцевого імунітету.

Приклад 3. Марченко Е.В., 28 років. Діагноз: хронічний трихомонадний вульвовагініт, двусторонній сальпінгоофорит у стадії загострення. Хворіла неодноразово на запальні захворювання матки і придатків. Лікування в повному обсязі не одержувала. Скарги на сильний свербіж вульви, печію і хворобливість при сечовипусканні, періодичні ниючі болі в нижньому відділі живота. При дослідженні в дзеркалах в області заднього склепіння скупчення рідких сіро-зеленуватих пінистих виділень. При бімануальному дослідженні в області придатків матки виявлені спаяні зміни і хворобливість. Цитологічно в нативному мазку виявлені рухливі трихомонади, виражена запальна реакція. Після лікування запропонованим способом у спо-

лученні з похідними нітроїмідазола настало клінічне і бактеріоскопічне видужання.

Запропонований спосіб чинить істотну антимікробну дію, зменшує активність запального процесу, сприяє підвищенню місцевого імунітету. Результати бактеріологічного дослідження підтвердили високу ефективність даного способу лікування. Після проведеної терапії ріст патологічної флори не спостерігався, або був значно знижений, зменшувалася концентрація умовно-патогенних мікроорганізмів. У той же час кількість представників нормальної мікрофлори піхви не змінювалася.

Запропонований нами спосіб лікування дозволить зменшити, а в ряді випадків виключити приймання антибіотиків, скоротити термін лікування на 3-4 дні, знизити частоту рецидивів у пацієнток з вульвовагінітами.

Джерела інформації прийняті до уваги.

1. Саїдова Р.А. Лікування рецидивуючих вульвовагінітів // Рос мед журн. -2000. -Т 8. -№5.

2. Байрамова Г.Р. Клінічні особливості й ефективність різних методів терапії бактеріального вагінозу. Автореф. дис. канд. мед. наук. -М. 1996. -с. 25.

3. Wathne B., Holst E., Hovelius B. Erythromycin versus metronidazole in the treatment of bacterial vaginosis. Acta Obstet Gynecol Scand 1993;72(6): 470-4.

4. Патент України №22823 А61Д035/78. Спосіб лікування запальних захворювань піхви. Інвент. Акад. мед. наук України, з №96052061, п. 27.05.96, оп. 30.06.98. Бюл. №3.